

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:22
מוצאי שב"ק.....5:52
שיעורים כסדרן
נ"ך.....שמואל א י"א
בבלי.....ראש השנה ל"ה
ירושלמי.....גיטין ל"ג
תוספתא.....קידושין ד'
רמב"ם.....מעשה הקרבנות י"ח

שעה 11, גליון 11 (526)

פרשת ויצא, ט' כסלו, שנת תשפ"ב לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט טרעפאל נאך טרעפאל

יעדער מענטש האט די כוחות און די מעגליכקייטן זייער שטארק מצליח צו זיין אויף דער וועלט. יעדער אויף זיין וועג קען אנקומען צו די העכסטע און בעסטע זאכן. די סיבה פארן וואס א מענטש איז נישט מצליח, איז נאר ווייל ער געבט אויף ווען עס גייט אויף אים אריבער שוועריקייטן. ווען ער שפירט אז עס גייט אים נישט אזוי ווי ער האט געפלאנט, וועט ער אינגאנצן אויפגעבן, און זיך נישט שטארקן צו גיין ווייטער. ווען מען האט אבער דעם שכל און מען ווייטט אז דער לעבן גייט אייביג אזוי, עס זענען שטענדיג דא שוועריקייטן און שטריוכלונגען אויפ'ן וועג, מען דארף זיך נאר שטארקן עס איבערצוקומען, דאן וואלט דער מענטש קיינמאל נישט אויפגעגעבן, און דאס וואלט אים געברענגט צו די גרעסטע הצלחה.

יעקב אבינו האט געזען אין חלום א "סלם" - א לייטער, וואס שטייט אויף דער ערד און גייט ארויף ביזן הימל. דאס איז נישט נאר געווען דער חלום פון יעקב, נאר דאס איז אויך אונזער וועג-ווייזער. אלעס וואס עס האט פאסירט מיט די הייליגע אבות, איז א סמן פאר אונז, און לערנט אונז דעם וועג ווי אזוי מיר זאלן אויך קענען מצליח זיין, אזוי ווי דער הייליגער רבי ר' אלימלך מליזענסק ז"ע זאגט איז זיין תפלה: "וממדרגה למדרגה תעלנו, שנוזה לבוא למעלת אבותינו הקדושים, אברהם יצחק ויעקב" - ער בעט דעם אייבערשטן אז ער זאל גיין העכער און העכער, ביז'ן זוכה זיין צו די מדרגות פון די הייליגע אבות, אברהם יצחק און יעקב.

אפילו ווען א איד ליגט ממש אין דער ערד, ער שפירט אז ער איז ממש גארנישט ווערד, ער פילט אז ער איז ממש דער גידעריגסטער מענטש אויף דער וועלט, דארף ער אבער וויסן און געדענקן אז דאס איז דער ערד שטייט א גרויסער לייטער ביז'ן הימל, ער דארף זיך נאר צוזאמנעמען און אנהויבן ארויפקריכן אויפ'ן לייטער, און דאן וועט ער אנקומען ביז'ן הימל אריין.

ווי אזוי קרייט מען ארויף דעם לייטער? שטייט אין זהר הקדוש (ח"ג סי' ז ע"א) אז "סולם" איז בגימטריא "קול". דער קול פונעם מענטש, דאס איז דער לייטער. בלויז מיט'ן קול <<<<<

א ווארט אויף די פּרָשָׁה

ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ה' לי לאלקים, יעקב אבינו האב געמאכט א נדר אז אויב דער אייבערשטער וועט זיין מיט אים און אים העלפן, "און איך וועל זיך צוריקקערן בשלום צו מיין טאטן'ס הויז, און דער אייבערשטער וועט זיין מיין באשעפער". בפשטות קען אויסזען פשוט אז דאס איז געווען א תנאי וואס ער האט געמאכט, אז אויב דער אייבערשטער וועט אים געבן אלעס גוטס, דאן וועט ער נעמען דעם אייבערשטן פאר זיין באשעפער, וואס קען דאך זיכער נישט זיין, יעקב אבינו האט זיכער נישט געדינט דעם אייבערשטן נאר אויף דעם תנאי אויב דער אייבערשטער וועט אים העלפן (נע"ש"י, רמב"ן, און אור החיים הקדוש אויפן אר"ט).

עס קען זיין דער פשוט אין פסוק לויט ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ד) אז ווען א מענטש ווייטט אז אלעס וואס פאסירט מיט אים איז נאר פאר זיין גוטס, דאן איז דאס אזוי ווי עולם הבא, דער מענטש לעבן אין גן עדן. חז"ל זאגן (פסחים ג) אויפ'ן פסוק (זכריה י"ד, ט) "ביום ההוא יהיה ה' אהד ושמו אחד", ווען משיח וועט קומען וועט דער אייבערשטער זיין איינציג, פּרעגן חז"ל אויף דעם, "אח יעצט איז ער דען נישט נאר דער איין איינציגער באשעפער?", נאר יעצט מאכט מען אויף גוטע זאכן די ברכה "הטוב והמטיב" און אויף שלעכטע זאכן מאכט מען די ברכה "בין האמת", אבער לעתיד לבוא וועט יעדער וויסן און פארשטיין אז דער אייבערשטער טוט גארנישט קיין שלעכטס, אלעס איז בלויז רחמים ורחמים פונעם אייבערשטן, אלעס איז נאר פאר אונזער טובה, און דאן וועט מען אויך אויף די שלעכטע זאכן מאכן די ברכה "הטוב והמטיב". אזוי ווי דער פסוק זאגט (תהלים נ"ה, י"א) "באלקים אהל דבר, בה' אהל דבר", סיי ווען ס'איז דא דער שם אלקים, וואס דאס ווייטט אויף דינים, און סיי ווען ס'איז דער שם ה' וואס ווייטט אויף רחמים, ווען מען אלץ נאר דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן.

עס זאגט זיך זייער רינג, אבער דאס איז נאר שווער מקיים צו זיין. מענטשן גייען אריבער פילע שוועריקייטן און צרות אויף דער וועלט, און מ'דארף אסאך רעדן צום אייבערשטן, אסאך חזרן אמונה, צו וויסן און גלויבן אז באמת איז אלעס נאר רחמנות און טובות פונעם אייבערשטן פאר'ן מענטש, כאטש מיר זענען עס נישט מיט די פליישגע אויגן. דאס איז דאך דער תכלית פארן וואס מיר זענען אראפגעקומען אויף דער וועלט, אויף יענע וועלט איז דאך אלעס אפן, דארט פארשטייט יעדער אז אלעס איז נאר גוט, אז אלעס האט א פונקטליכער און גוטער חשבון פונעם אייבערשטן, אבער דאס איז נישט קיין קונץ, דער ציל פונעם מענטש אויף דער וועלט איז דורךצוגיין אלע שוועריקייטן, נישט זען אפן אז אלעס איז נאר חסדים, און פון דעסט וועגן זיך האלטן שטארק מיט אמונה פשוטה אז דער אייבערשטער טוט נאר גוטס מיט'ן מענטש. און ווען א איד איז זוכה צו די מדרגה, קומט ער אן צו די געשמאק און תנאה פון עולם הבא.

דאס איז דער אמת'ער שלום צו וואס א מענטש קען צוקומען, אז אלע פאסירונגען וואס גייען איבער אויף דעם איז נאר גוטס, ער מאכט שלום צווישן מדת הדין און מדת הרחמים, אלעמאל איז אים נאר גוט און פין אין יעדן מצב.

דאס איז פשוט אין פסוק, ושבתי בשלום אל בית אבי, איך וועל האבן אן אמת'ע שלום ביי מיר אליין, איך וועל וויסן און גלויבן אז אלעס פירט דער אייבערשטער נאר צום גוטן, דאן ויהיה ה' לי לאלקים, דאן וועל איך איינגען אז דאס וואס עס זעט אויס ווי "אלקים", ווי מדת הדין, איז באמת מדת הרחמים, אלעס טוט דער אייבערשטער נאר פאר מיין טובה מיט זיין גרויס רחמנות.

מיט דעם קען מען אויך ערקלערן די מסורה, דער פסוק דא "ושבתי בשלום אל בית אבי, און דער פסוק (תהלים כ"ג ו) אף טוב וחסד יודפוני כל ימי חיי "ושבתי בבית ה' לארץ ימים. ווייל דוד המלך האט אויך געבעטן די ועלבע זאך, אף טוב וחסד יודפוני כל ימי חיי, סיי וואסערע סארט זאכן איך גיי נאר אריבער אין מיין לעבן, זאל איך אלץ וויסן און שפירן אז דאס איז נאר טוב וחסד פונעם אייבערשטן פאר מיר, און דעמאלט וועט זיין ושבתי בבית ה' לארץ ימים, איך וועל זיך שפירן ווי ביים אייבערשטן אינדערהיים אין עולם הבא.

לאמיר בעטן דעם אייבערשטן מיר זאלן האבן א קלארע און ריינע אמונה, מיר זאלן אלץ געדענקען און גלויבן אז אלעס טוט דער אייבערשטער נאר פאר אונזער טובה, דאן וועלן מיר שפירן דעם גן עדן נאך אויף די וועלט.

(מחן המסל ויצא תשס"ה)

א גוט ווארט

געב אכטונג אויף דיניע קינדער; קלאפ זיי נישט, צעברעך זיי נישט, לאז זיי לעבן; אנשטאט זיי שטעכן - געב זיי גוטע ווערטער. ווייזער דארפן זייער וויכטיג גוטע ווערטער, גוטע ווערטער בויט זיי אויף, גוטע ווערטער מאכט זיי געזונט. איד זע בחורים זענען אזוי צעקלאפט און דערשלאגן, וויפיל איד וויל זיי אויפלעבן - גייט עס נישט, מען האט זיי אזוי געפייניגט, מען האט זיי אנוועק געמאכט, גערעדט צו זיי נאר פון גיהנום, פון שווארצע מלאכים. דעריבער בעט איד דיר זייער זאלסט אויפבויען דיניע קינדער, געב זיי - יעדן איינעם - גוטע ווערטער, וועלן זיי וואקסן געזונט. (עצמו אמונה ויצא תשפ"ב)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

ווארט מיט געדולד

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת חיי שרה, י"ט מרחשון, שנת תשפ"ב לפרט קטן לכבוד... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו, יעדע תפילה ווערט אנגענומען ביים אייבערשטן, נאר אסאך מאל זעט מען נישט גלייך די ישועה, מען דארף האבן אסאך סבלנות ווען מען בעט דעם אייבערשטן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מדרש רבה נחמון ב, יז): "יש תפלה שנוענית לארבעים יום", עס איז דא אמאל א תפילה וואס ווערט אנגענומען נאך פערציג טעג, אזוי ווי מיר זעען ביי משה רבינו (דברים ט, יח): "ואתפלל לפני ה' כראשנה ארבעים יום וגו'", ער האט געדאווענט פערציג טעג צום אייבערשטן. "והש תפלה שנוענית לעשרים יום", עס איז דא אמאל א תפילה וואס ווערט אנגענומען נאך צוואנציג טעג, אזוי ווי מיר זעען ביי דניאל (דניאל א, א): "לחם חמדות לא אכלתי וגו' עד מלאת שלשת שבועים ימים", ער האט געפאסט דריי וואכן, נאכדעם האט ער געבעטן (שם ט, יט): "ה' שמעה ה' סלחה וגו'". "והש תפלה שנוענית לשלושה ימים", עס איז דא אמאל א תפילה וואס ווערט אנגענומען נאך דריי טעג, אזוי ווי מיר זעען ביי יונה הנביא (יונה ב, א): "ויהי יונה במקעי הדג וגו'", און נאכדעם שטייט (יונה ב, ג): "ויהיפלל יונה אל ה' אלקיו ממעי הדגה". "והש תפלה שנוענית ליום אחד", עס איז דא אמאל א תפילה וואס ווערט אנגענומען נאך איין טאג, אזוי ווי מיר זעען ביי אליהו הנביא, עיני שם.

דערפער בעט איך דיר זייער זאלסט חס ושלום נישט האבן קיין ספיקות אין תפילה - און זיכער נישט אפלאזן תפילה, ווייל יעדע תפילה ווערט אנגענומען ביים אייבערשטן, דער אייבערשטער מאכט מיט די תפילות דאס בעסטע פאר'ן מענטש. אמאל איז דא א גזירה אויפ'ן מענטש, נעמט מען די תפילות וואס דער מענטש בעט אויף א געוויסע זאך און מען איז מבטל מיט די תפילות - די גזירה. צום ביישפיל, א מענטש בעט אויף פרונסה און מען לייגט דאס פאר זיין געזונט אדער די געזונט פון זיין משפחה; דער מענטש ווייסט נישט וואס גייט פאר, ער טראכט צו זיך איך בעט אויף פרונסה און איך זע נישט ווי עפעס רוקט זיך! ער ווערט צעבראכן און הערט אויף בעטן; אבער באמת האט מען גענומען די אלע תפילות און אים געראטעוועט דאס לעבן.

איך האף אז דו וועסט זיך שטארקן און ווייטער גיין צום אייבערשטן, אים בעטן אויף יעדע זאך פון דיין לעבן - אפילו דו זעסט נישט גלייך די ישועה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים. (יעצוה אמנה חיי שרה תשפ"ב)

קול אליין, קען מען ארויפקריכן און אנקומען צו די העכסטע און בעסטע שטאפלען אין לעבן.

כאפ דיך אן און פאל נישט אראפ

איידער רבי נתן איז געווארן מקורב צום הייליגן רבי'ן, איז ער געווען ביים הייליגן קדושת לוי ז"ע. איינמאל איז ער געזיץן אינאיינעם מיט די חסידים ביי מלכה מלכה, מען האט געמאכט דארט א גורל ווער עס זאל גיין קויפן בייגעלעך פאר די סעודה, און דער גורל איז געפאלן אויף רבי נתן. רבי נתן איז געגאנגען צום בעקער, אויפ'ן וועג איז ער אבער געווארן זייער דערביטערט, ער האט זייער שטארק געוואלט זיין נאנט צום אייבערשטן און זיין אן אמת'ער ערליכער איד, און ער האט אנגעהויבן טראכטן מיט ביטערניש: "צוליב דעם בין איך באשאפן געווארן? צו קויפן בייגעלעך?!" ער האט נישט געקענט גיין ווייטער צו קויפן די בייגעלעך. ער איז געגאנגען אין עפעס א ליידן בית המדרש אין די וויבער שול, ער האט גענומען א תהלים און אנגעהויבן צו זאגן און זייער וויינען, ער האט באמת געוואלט זיין אן ערליכער איד. ער איז אנגעקומען ביז קאפיטל נ' מיט גרויסע בכיות, פון גרויס אויסמוטשעניש האט ער איינגעדרימלט.

ער האט גע'חלומ'ט ווי ער זעט א גרויסע לייטער ביז'ן הימל און ער פרובירט ארויפצוקריכן אויפ'ן לייטער. ער איז ארויף עטליכע טרעפ, און ער איז צוריק אראפגעפאלן, ער האט נאכאמאל פרובירט ארויף צו קריכן, ער איז אבער אלץ צוריק געפאלן, ער האט פרובירט מיט שטערקערע כוחות צו קריכן נאך העכער אויפ'ן לייטער, ער איז אבער ווייטער אראפגעפאלן. ווי העכער ער איז געקראכן, אלץ שטערקער איז געווען דער קלאפ ווען ער איז געפאלן. ביז ער איז ארויפגעקראכן גאר אויף, און דאן איז ער געפאלן מיט א שטארקע קלאפ, און ער האט אויפגעגעבן... מער קען ער נישט.

און דאן האט ער געזען ווי איינער שטייט פון אויבן און שרייט אראפ צו אים: "דראפע זיך, און האלט זיך!" - קריך און האלט זיך שטארק און!

דאס איז געווען אומגעפער א יאר איידער ער איז געקומען צום רבי'ן. ווען ער איז אנגעקומען צום הייליגן רבי'ן האט ער דערקענט אז דער רבי איז געווען דער וואס האט אים דאן מחזק געווען און געשטארקט אז ער זאל נישט אויפגעבן קיינמאל, נאר קריכן און זיך דערהאלטן מיט אלע כוחות. דערנאך האט אים דער רבי ארויסגענומען אויף א שפאציר, רבי נתן האט זיך אויסגערעדט פאר'ן רבי'ן אלעס וואס ליגט אים אויפ'ן הארץ, דער רבי האט ארויפגעלייגט די האנט אויף זיין אקסל און אים געזאגט: "נאך דעם אלעם איז גוט ווען מען רעדט זיך אויס צום אייבערשטן אזוי ווי מער רעדט זיך אויס צו א גוטער פריינד". דאן האט רבי נתן פארשטאנען דעם חלום, וואס דער וועג איז ווי אזוי מען קען זיך דערהאלטן און ארויפקריכן אויף דעם שווערן לייטער-לעבן, דורך דעם וואס מען געוואוינט זיך צו צו רעדן שטענדיג צום אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך, זיך אויסצורעדן צום אייבערשטן אלעס וואס מען גייט אריבער שוועריקייטן ברוחניות ובגשמיות, דאס זעבט די פח און שטארקייט פאר'ן מענטש איבערצוקומען אלע סארט שוועריקייטן און ארויפקריכן טרעפל נאך טרעפל ביז'ן אנקומען צו די העכסטע שטאפל פון הצלחה.

דער לייטער איז טאקע זייער שווער און הויך, מען דארף אבער נאר קוקן אויף איין טרעפל אויפאמאל. אויב קוקט מען גלייך ארויף ביז אויבן, קען מען ווען צעבראכן אז מען האט נאך אזוי סאך ארויפצוקריכן, ווען מען אבער נאר אויף איין טרעפל אויפאמאל איז עס פיל גרינגער. און ווען מען האלט זיך אין איין צוריק אראפגליטשן, דארף מען זיך אבער שטארקן און אנהויבן נאכאמאל צו קריכן. דאס איז דער לעבן פון א מענטש. מען קען נישט קוקן אויף די דורכפעלער, מען דארף נאר פרובירן נאכאמאל און נאכאמאל, און אויב וועט מען נישט אויפגעבן, וועט מען זיכער מצליח זיין.

דער קול איז די טרעפ פונעם לייטער. דער אייבערשטער האט אונז געגעבן א געוואלדיגע מתנה - די מויל. מיט דעם מויל וועלן מיר ארויפקריכן צו די העכסטע שטאפל, מיט'ן מויל וועלן מיר אריבער קריכן אלע שוועריקייטן.

עס הויבט זיך אן מיט'ן "ק" וואס זיין פיסל שטייט טיף אונטן אויף דער ערד, און ענדיגט זיך מיט'ן "ל" וואס זיין טורעם שטארט ארויס הויך אויף ארויף. דער קול פירט דעם מענטש פון די טיפסטע פלעצער, ביז צום העכסטן פלאץ. דער לייטער איז נישט נאר דער "קול" פון תפלה, נאר אויך דער "קול" פון תורה. חז"ל זאגן (בראשית רבה סה, ט) אויפ'ן פסוק (בראשית כב, כ) "הקול קול יעקב והזדים די עשו" - ווי לאנג דער קול פון יעקב, די אידן, ווערט געהערט אין די בתי כנסיות און בתי מדרשות, קענען די הענט פון עשו זיי נארנישט שלעכטס טון. דער פסוק זאגט "הקול קול" - עס זענען דא צוויי סארט קולות וואס העלפן דעם מענטש, דאס איז דער "קול תורה" און דער "קול תפלה". ווען א מענטש זעט אז די הענט פון עשו האבן אים אריינגעכאפט, ער זינקט טיף אין די שלעכטס פון עשו, דארף ער אנהויבן צו נוצן די קולות פון תורה און תפלה, און דאן וועלן זיי נישט האבן קיין שום שליטה אויף אים.

וואו מען גייט נאר

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן י"ח) אז דער דיבור ווערט אנגערופן "אם הבנים" אין קבלה ווערט דאס רעדן פונעם מענטש אנגערופן אזוי ווי א מאמע. דאס לערנט אונז אז אזוי ווי א מאמע לאזט קיינמאל נישט אויפן איר קינד. וויפיל דאס קינד זאל זיך נאר פארשמיין און זיך צוקלאפן, וועט די מאמע נאכאלץ אייביג זיין צו זיין האנט און ארויסהעלפן, אים אפואוואשן, אים אפואוואשן, און שיינ אנטון.

די זעלבע איז דאס רעדן. ווען א מענטש רעדט שטענדיג צום אייבערשטן. וועט דאס מיטגיין מיט אים סיי וואו אימער. אפילו ווען דער מענטש וועט זיך פארשמיין מיט די ערגסטע זאכן, וועט דאס רעדן צום אייבערשטן מיט אים, און אים ארויסשעלפן פון סיי וועלכן פראבלעם. מען דארף אבער האבן אסאך געדולד. מען קען נישט אויף איינמאל ארויף טאנצן פון אונטן ביז צום העכסטן טרעפל אויפ'ן לייטער. מען קען נישט אין איין מינוט ארויסגיין פון אלע שוועריקייטן, פון אלע צרות און פראבלעמען. מען דארף גיין צווייטעלעך טרעפל נאך טרעפל. מען בעט און מען בעט דעם אייבערשטן נאכאמאל און נאכאמאל אויף יעדע זאך, און אזוי ווערט מען צוביסלעך געהאלפן מער און מער. אויב וויל מען ארויפאנצן עטליכע טרעפ אויף איינמאל, קען מען זייער גרינג אראפפאלן און זיך זייער שטארק צוקלאפן, און דאן קען מען פארלירן די מוט אצוהויבן נאכאמאל מיט א פרישקייט.

ביי תפלה דארף מען האבן אסאך סבלנות און אריכות אפנים. דער פסוק זאגט (ישעיהו מה, ט) ותהלתי אחסם לך, זאגט אויף דעם דער רבי' (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ב') אז תפלה ווערט אנגערופן די נאז, די נאז ווייזט אויף "אריכות אפנים", מען דארף האב געדולד און אויסווארטן אויף די ישועה, אבער סוף כל סוף וועט די ישועה זיכער אנקומען. וואויל איז דעם וואס דערהאלט זיך שטענדיג, ער וועט נישט אויף צו בעטן דעם אייבערשטן, וועט ער זיכער זען צום סוף די גרויסע ישועה, ער וועט אנקומען צו וואס ער דארף אנקומען אויף די וועלט, און עס וועט אים זיין גוט אויף אויף יעדע וועלט.

שאלות ותשובות ברסלב

ווי אזוי קען איך מוחל זיין די וועלכע האבן מיר שלעכטס געטון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געהערט ביי א שיעור ווי דער ראש ישיבה זאגט אז ער האט נישט קיין שום שווער הארץ אויף קיינעם, אפילו אויף די וואס האבן שטארק שארן געמאכט אדער פארשעמט דעם ראש ישיבה. איך בין געווענליך מוחל גלייך ווען איינער איז מיר מצער, אבער ס'זענען דא עטליכע מענטשן וואס האבן מיך זייער פארשעמט און דערנאךערט, ממש חרוב געמאכט מיין לעבן, אלעס נאר פאר זייערע אייגענע אינטערעסן, נישט ווייל איך האב זיי געטון סיי וועלכע שלעכטס, און איך קען זיי בשום אופן נישט מוחל זיין. מוהרא"ש זי"ע האט מיר געזאגט אז איך וועל נאך זען אז זיי וועלן נאך באצאלן אויף די וועלט אויף דעם וואס זיי האבן מיר געטון, און זיי האבן מיך קיינמאל נישט איבערגעבעטן.

בין איך מחויב זיי מוחל צו זיין? און אויב נא, ווי אזוי קען איך דאס באנויזן?

י"ש רח

תשובה:

בענינת ה' תתברך

יום ד' פרשת תולדות, כ"ח מרחשון, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרוי יאר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

הער א מצעה פון הייליגן זוהר (פרשת מקץ, רא): "רבי אבא הנה יתיב אתרעא דאבבא דלוד", דער הייליגער צדיק רבי אבא איז אמאל געזינען ביים אריינגאנג צום שטאט לוד, חמא חד בר נש דהנה אתי, ותיב בחד קולטא דתלא דארעא, ער האט געזען א מענטש וואס איז געזינען אויף א שטיין, ונהנה לאי מארשא, ותיב ונאים תפן, דער מענטש איז געווען אפגעמאטערט פון גיין אין וועג און ער האט זיך דארט אפגערויפט, ער האט זיך געלייגט שלאפן, אדדקי חמי חד חנא, דהנה אתי לגביה, בשעת דער מענטש איז געשלאפן זעט רבי אבא ווי א שלאנג קומט צו גיין צו דעם מענטש, נפק קוספא דגורדנא, וקטיל ליה לחווא, איז אראפגעפאלן א צווייט פון בוים און געהרגעט דעם שלאנג, פד אתער ההוא בר נש, חמא ההוא חנא לקליה, דהנה מית, ווען דער מענטש האט זיך אויפגעוועקט האט ער געזען נעבן זיך דעם טויטן שלאנג, אדדקך ההוא בר נש, ונפל ההוא קולטא לעומקא דתחותאי ואשתזיב, און ווען ער האט זיך אויפגעשטעלט פון די שטיין אויף וואס ער איז געזינען האט זיך דער שטיין אראפגעקוילערט אראפ א טיפע טאל, וואס אויב וואלט דער מענטש געבליבן זיצן נאך איין רגע וואלט ער אראפגעפאלן אינאיינעם מיטן שטיין און ער וואלט געשטארבן, אהתא רבי אבא לגביה, אמר ליה, אימא לי מאן עובדך, דהא קודשא בריך הוא רחיש לך אלין תרין נסין, האט זיך רבי אבא פארוואנדערט, ער גייט צום מענטש און פרעגט אים, זאג מיר וואס זענען דייןע גוטע מעשים וואס דו טוסט? איך זע אז דער אייבערשטער האט דיר געהיטן, עס האט פאסירט צוויי גרויסע ניסים מיט דיר, "לאו אינון למגנא, עס איז זיכער נישט אוימויסט, אמר ליה ההוא בר נש, כל יומאי לא אשלים לי בר נש בישא בעלמא, זאגט אים דער איד, מיין גאנץ לעבן אויב איינער האט מיר געטון שלעכטס, דלא אתפייסנא בהדיה, ומחילנא ליה, האב איך זיך גלייך איבערגעבעטן מיט יענעם און יענעם מוחל געווען, ותו, אי לא כילנא לאתפייסא בהדיה, לא סליקנא לערסי, עד דמחילנא ליה, ולכל אינון דמצערו לי, און אויב האב איך זיך נישט איבערגעבעטן מיט יענעם בין איך נישט אריין אין בעט זיך לייגן שלאפן ביז איך האב יענעם מוחל געווען און פאר אלע וואס האבן מיר וויי געטון, וילא חיישנא כל יומא לההוא בישא דאשלים לי, און איך האב מער נישט געטראכט פון וואס זיי האבן מיר געטון, וילאו די לי דא, נישט נאר דאס, אלא דמההוא יומא וילהלאה, אשתדלנא למעבד עמהון טבא, נאר אויך פון דעמאלט האב איך פרויבירט צו טון מיט די מענטשן וואס האבן מיר וויי געטון - נאר גוטס. פירט אויס דער הייליגער זוהר: "בכה רבי אבא ואמר, רבי אבא האט געוויינט פאר שמחה און געזאגט יאות הוא דקודשא בריך הוא ירחיש ליה ניסא על ניסא, יעצט פארשטיי איך פארוואס דער אייבערשטער האט געמאכט מיט דיר אזעלכע גרויסע ניסים, דו ביסט ווערד עס זאל מיט דיר פאסירן נאך און נאך ניסים.

נעם אריין אין דיר אלעס איז דער אייבערשטער, קיינער קען נישט שלעכטס טון און קיינער קען נישט גוטס טון; אלעס וואס גייט אריבער - איז וואס איך דארף אריבער גיין, דער

שטארק באלבט ביי אלע מתפללים. ער פלעגט באשיינען דעם בית המדרש פאר לאנגע יארן, מיטהאלטן די תפילות שבת ויום טוב, סיפורי מעשיות, שלוש סעודות, ער פלעגט זיך צוהערן מיט דורשט צו די דברי אלקים חיים די ווערטער פון הייליגן רבין מיט וואס ער האט זיך מחיי געווען וואך נאך וואך, ביז צו זיין הסתלקות, חול המועד פסח תש"פ.

יעצט האט זיין אייניקל מו"ה נחום ווייבערג הי"ו, וואס האט אים אלץ אזוי געטריי באדינט ביים לעבן, זוכה געווען צו ענדיגן שרייבן א ספר תורה לעילוי נשמת זיין גרויסן זידן, און איז עס מנדב געווען פאר דעם הייליגן בית המדרש וואו דער זידע איז געווען א שטענדיגער מתפלל.

פארגאנגענע וואך דינסטאג אווענט איז פארגעקומען די סיום כתיבת האותיות אין בית המדרש עס זענען זיך צוזאם געקומען א גרויסער עולם אנשי שלומינו תושבי קרית יואל והגלילות, דער ראש ישיבה שליט"א איז זיך פערזענליך געקומען באטייליגן ביים מעמד, און האט אויפגעטרעטן מיט דברי חיזוק. דער ראש ישיבה האט געזאגט אז יעצט ווען מען שרייבט א ספר תורה, איז די צייט זיך צו פרייען מיט די וואס לערנען בפועל די הייליגע תורה, און גלייכצייטיג האט דער ראש ישיבה ארויפגערופן הבהור החשוב משה שמואל שטעסל נ"ו מתלמידי הישיבה וואס האט שוין זוכה געווען אין די פארגאנגענהייט צו ענדיגן גאנץ ש"ס, און האט יעצט זוכה געווען צו ענדיגן מסכת תענית 101 מאל.

דערנאך האט דער ראש ישיבה שטארק ארום גערעדט איבער די גרויסע מתנה וואס דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן, דער "סדר דרך הלימוד", וואס איז געמאכט פאר יעדן איד אין אלע מצבים. נישט קיין חילוק וועלכע עלטער, נישט קיין חילוק וויאזוי דיין מח טראכט, נישט קיין חילוק ווי גוט דו פארשטייסט, נישט קיין חילוק אפילו ווי גוט דו קענסט עברי, דער סדר דרך הלימוד איז געמאכט פאר דיר! האט דער ראש ישיבה געזאגט. מוהרא"ש פלעגט זאגן: ווער עס פאלגט דעם הייליגן רבין און לאזט זיך נישט נארן, ער נעמט אן דעם סדר דרך הלימוד און איז זוכה דורכצואגן כל התורה כולה, וועט מען נישט לייגן א גוף אין די ערד נאך די הונדערט און צוואנציג, נאר מען וועט אריינלייגן א הייליגע "ספר תורה" אין "ארון הקודש" און מען וועט פארמאכן דעם "פרוכת".

פארוואס האבן די ברכות פון יעקב געדארפט צוגיין מיט אזא געפאפטע וועג, מיט "גיבה?" פלעגט מוהרא"ש זאגן, אז מען וועט פרעגן א איד נאך זיין פטירה "קבעת עתים לתורה?", וועט ער זאגן "ווי אזוי האב איך געקענט מאכן א קביעות יעדן טאג? איך בין געווען טרוד מיט פרנסה, חובות, געזונט, א ווייב מיט קינדער?" וועט מען אים זאגן אז דו האסט זיך געדארפט געבנען צייט, א משנה לע דא, א גמראלע דארט, א קאפיטל יעצט, א פרק שפעטער. "קבעת" - זאגט דער הייליגער רבי - "איז א לשון פון גבע'ענען", מען דארף "קובע זיין - גבע'ענען" צייט צו לערנען. ווען יעקב האט באקומען די ברכות פון יצחק, "יתן לך אלקים" זאגן חז"ל אין מדרש רבה, אז ער האט באקומען "מטל השמים" איז חומש, "משמני הארץ" איז משניות, "דגן" איז גמרא, "תירוש" איז אגדה. וועט א מעניש פרעגן "וויאזוי קען איך זוכה זיין צו די ברכות? איך בין אזוי פארנומען!", דערפאר האט ער עס געדארפט באקומען אויף אזא "גע'גבע'עט" וועג, מיר זאלן זיך לערנען דערפון, אז מען קען עס באקומען די ברכות נאר דורך זיך גבע'ענען צייט צו לערנען. און אז מען איז זוכה צו האבן חומש, משניות, גמרא, און מדרש, איז מען א געבענטשטער מענטש אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

דער ראש ישיבה האט נאך אסאך מאריך געווען איבער די חשיבות פון מעביר סדרה זיין אנגעהויבן פון זונטאג, פון שלום בית, און נאך פארשידענע ענינים, פון וואס דער גאנצער ציבור האט שטארק הנאה געהאט און ארויסגענומען גאר אסאך חיזוק אויף למעשה. דערנאך האט מען געהאט די געלעגענהייט אריינצושרייבן אן אות אין די נייע ספר תורה, ווי דער מנהג איז, און מען איז זיך צוגאנגען מיט פרייליכע געמיטער.

לויטן פלאן וועט אי"ה דעם שבת קודש פרשת ויצא געפראוועט ווערן א שיינע הכנסת ספר תורה, די נייע ספר תורה וועט ארויסגיין פארן ליינען פון שטוב ווי ר' ראובן ז"ל האט געוואוינט אויף מעזיבוזש רד. אויפן וועג צום בית המדרש היכל הקודש אויף פרעמישלאן רד. מיט שמחה, טעניג און געזאנג, די ספר תורה וועט מיטן אייבערשטנס הילף גענוצט ווערן פאר קריאת התורה מדי שבת בשבתו. שישו ושמחו בשמחת התורה!

>>>>>

וואס טוט שלעכטס - וועט דער אייבערשטער זיך מיט אים פאררעכענען, און דער וואס טוט גוטס וועט באקומען גוטס' וועסטו נישט האבן אויף קיינעם קיין שווער הארץ.

תָּזָר דִּי שְׁטִיקָל צוֹנָאָה (צַמַּת מִתְרָא"ש, אוֹת ח) וְוַאס מוֹתְרָא"ש הָאָט אַוּז אַיִבעֶרנְגֶעֻלְאַזְט, וְוַעט דִּיר אַלֶּעס גִּיין גִּרְנֶנְדֶּר; תָּזָר דָּאָס יַעֲרֵן טָאָג:

"מִיִּינֶע טִייעֶרע קִינְדֶּר און תַּלְמִידִים, אַיִךְ פֿעט אַיִךְ איר זאַלט זיך שְׂטאַרְקֵן מיט די פֿשוּטִיע אַמוּנָה צו גִּלְיִיבֵן אַינעם אַיִבעֶרשְׂטֵן, שְׂטֶענְדִּיג זאַלט איר האַלְטֵן פֿאַר די אַוּיגֵן אַז נָאָר דער אַיִבעֶרשְׂטֶער פִּירְט די וועלט מיט אַ גֶעוואַלְדִּיגֶע הַשְּׁגָחָה פֿרִטִית, און אַז עס איז גֶאַרְנִישְׂט דָּא אַוּיִסֶרֶן אַיִבעֶרשְׂטֵן.

איר זאַלט קִינְמאַל נִישְׂט קוקן אויף אַ צוּוִיטֵן. די וועלט איז נִישְׂט אַיִיעֶרס, נָאָר דער אַיִבעֶרשְׂטֶער פִּירְט די וועלט, און דֶּרִיבֶּער דאַרְפֿט איר זיך נִישְׂט זאַרְגֵן פֿאַר אַ וועלט וואָס גֶעהֶערֵט נִישְׂט צו אַיִךְ. איר דאַרְפֿט אַיִךְ קִינְמאַל נִישְׂט מִבְּלָבֵל זיין פֿון אַנְדֶּערֶע מֶענְטִשֵׁן, נִישְׂט קוקן אויף קיין אַנְדֶּערֶע מֶענְטִשֵׁן. וואָס איר דאַרְפֿט האַבֵן זאַלט איר זיך צוגֶעוואוּינֶען צו רַעֲדֵן און צו פֿעטֵן נָאָר פּוּנֶעם אַיִבעֶרשְׂטֵן אויף אַיִדִיש, אַדער אויף סײַ וועלכֶּע שְׂפָרָאָךְ איר זענט צוגֶעוואוּינֶט צו רַעֲדֵן.

דָּאָס רַעֲדֵן צום אַיִבעֶרשְׂטֵן בּוֹיעֵט אויף די אַמוּנָה פּוּנֶעם מֶענְטִש, מיט דֶּעם וואָס אַ מֶענְטִש רַעֲדֵט צום אַיִבעֶרשְׂטֵן, ער פֿעט דֶּעם אַיִבעֶרשְׂטֵן אַלֶּעס וואָס ער דאַרְף, מיט דֶּעם ווִיזֵט ער אַז ער ווִיזֵט און גִלְיִיבֵט קְלָאָר אַז עס איז גֶאַרְנִישְׂט דָּא אַוּיִסֶרֶן אַיִבעֶרשְׂטֵן, און אַז נָאָר דער אַיִבעֶרשְׂטֶער פִּירְט די גאַנְצֶע וועלט.

אַמוּנָה איז דער יסוד פֿון אַיִדישְׂקִיט, אַמוּנָה קֶלֶבֶט צו דֶּעם מֶענְטִש צום אַיִבעֶרשְׂטֵן. ווען אַ מֶענְטִש נֶעמֵט אַרײַן אין זיך דֶּעם אַיִבעֶרשְׂטֵן, ער שְׂטֶעלֵט זיך פֿאַר אין זיין מַח אַז די גאַנְצֶע וועלט איז אַיִן שְׂטִיק אַיִבעֶרשְׂטֶער און ער שְׂטִיט אַינְדֶּערמִיט, דָּאָס איז די גֶרֶעסֶטע הַנְּאָה און גֶעשְׂמַאָך וואָס מֶען קען האַבֵן אויף דער וועלט, מֶען שְׂפִירֵט שׁוִין אויף די וועלט די גֶעוואַלְדִּיגֶע גוטֶע גֶעשְׂמַאָך און הַנְּאָה פֿון גֵן עֵדֶן. און צו דֶּעם קען מֶען נָאָר זוכֶה זיין ווען מֶען לִיגֵט זיך אַרײַן אין די פֿשוּטֶע אַמוּנָה, צו גִלְיִיבֵן אַינעם אַיִבעֶרשְׂטֵן און צו רַעֲדֵן צו אים מיט תַּמִּימוֹת ופֿשִׁיטוֹת אַזוי ווי אַ מֶענְטִש רַעֲדֵט צו זיין תְּחִבָּה און אַזוי ווי אַ קִינְד רַעֲדֵט צו זיין טאַטֵן."

דער אַיִבעֶרשְׂטֶער זאַל העלפֵן זאַלסט האַבֵן הַצְּלָחָה אין אַלֶּע עֲנִינִים. (צַמַּת מִתְרָא"ש חוֹלְדוֹת תַּשְׁפִּי"ב)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' שיינע סיום שיעור הלכה אין ישיבה

די וואך מאנטאג נאכט איז פארגעקומען א הערליכע סיום אויף א מקצוע פון הלכות שבת וואס מיהאט יעצט געענדיגט לערנען ביים שיעור הלכה אין ישיבה.

דער שיעור ווערט פארגעלערנט יעדן טאג דורך חשובין מגיד שיעור הרה"ג מו"ה אלחנן חיים רוטה שליט"א, א זון פונעם ראש ישיבה שליט"א, און ווערט מיטגעהאלטן דורך פילע חשובע בחורים, די העלדן פון ישיבה, וואס נוצן אויס די צייט ווי עס דארף צו זיין און זענען זיך משלים בלימוד הלכה.

יעצט ווען מיהאט געענדיגט דורכאקערן א גאנצע מקצוע אין הלכות שבת, מיהאט געהאזרט און ארויסגעקומען מיט תלמידו בידם, האט מען געמאכט א שיינעם סיום ביים ראש ישיבה שליט"א אינדערהיים.

דער ראש ישיבה שליט"א האט גערעדט איבער די וויכטיגקייט פון לערנען און קענען הלכה, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט פארלאנגט אז מ'זאל יעדן טאג לערנען הלכה, דאס איז דער יסוד פון א איד, נאר אזוי קען ער וויסן ווי אזוי זיך צו פירן, נישט חס ושלום זיך אוועקצורירן קיין טראפ פון הייליגן שלחן ערוך.

צוויי זאכן האט דער רבי פארלאנגט פון זיינע תלמידים צו טון יעדן איינציגסטן טאג, צו רעדן צום אייבערשטן און צו לערנען הלכה, און דאס איז געקניפט און געבינדען איינס מיטן צווייטן, אז מ'רעדט אסאך צום אייבערשטן באקומט מען א שטארקע און קלארע אמונה, מ'ווייסט און מ'פארשטייט אז עס איז גארנישט דא אויסער דעם אייבערשטן, דער אייבערשטער איז אלעס, און מיר טוען גארנישט, דארף מען אבער אין די זעלבע צייט חזרן הלכה, צו געדענקען אז אלעס טוט טאקע נאר דער אייבערשטער, אבער מיר דארפן טון וואס דער אייבערשטער הייסט אונז, זיך צו פירן אויפ'ן וועג פון די הייליגע תורה.

דערנאך האט מען געהערט עטליכע ווערטער פונעם חשובין מנהל פון ישיבה קטנה מו"ה נתנאל פארקאש שליט"א, און פונעם חשובין מגיד שיעור הרה"ג מו"ה אלחנן חיים רוטה שליט"א, און דערנאך האט גערעדט דער מנהל מו"ה מרדכי אינדיג שליט"א וואס האט ארויסגעברענגט וואס ער האט מיטגעהאלטן אלע יארן אין ישיבה, אז די בחורים וואס האבן זיך צוגעהערט צום ראש ישיבה שליט"א און פרובירט צו פאלגן די אלע עצות פון הייליגן רבי'ן, האבן זייער שיין מצליח געווען אין לעבן ברוחניות ובגשמיות.

דער סיום האט זיך געענדיגט מיט א געהויבענע געמיט, די בחורים זענען ארויס מיט שטארקע חיזוק ווייטער צו ממש'ן זיין מיט'ן לערנען און זיך משלים זיין אין הלכה. אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה בלבד! ***

הכנסת ספר תורה דעם שבת קודש אין בית המדרש "היכל הקודש" קרית יואל עצי תמרים

גרויס שמחה הערשט אין בית המדרש היכל הקודש אין קרית יואל, שכונת עצי תמרים, ווען דעם שבת קודש פרשת ויצא הבא עלינו לטובה וועט מיטן אייבערשטנס הילף אריינגעגעבן ווערן א נייע ספר תורה אין שול.

דער נייער ספר תורה איז געשריבן געווארן לעילוי נשמות דעם אומפארגעסליכן הרה"ח מו"ה ראובן וויינבערג ז"ל, וואס כאטש עס זענען געווען שולן נענטער צו זיין הויז פלעגט אליין קומען דאווענען נאר אין בית המדרש היכל הקודש.

אין טיפן עלטער פון 96 יאר, אין די גרעסטע פרעסטן פון ווינטער און אין די גרעסטע היצן פון זומער, פלעגט ער קומען מיט די גרעסטע שמחה אין בית המדרש, אלעס נאר כדי צו קענען זאגן נאך א קדיש, נאך א קריאת שמע, און ענטפערן נאך אן אמן.

ר' ראובן ז"ל איז געווען א מסירות נפש איד וואס איז אויפגעוואקסן אין רוסלאנד אונטער די קאמוניסטישע רשעים, און טראץ אלע שוועריקייטן האט ער זוכה געווען צו היטן אידישקייט מיט די גרעסטע מסירות נפש, און ער האט זוכה געווען אויפגעשטעלט א הערליכע אידישע דור פון קינדער און אייניקלעך ריאים ושלמים וואס לעבן מיטן אייבערשטן.

ר' ראובן ז"ל איז באוואוסט געווען אין בית המדרש היכל הקודש מיט זיין סבר פנים יפות, ווי ער פלעגט אויפנעמען יעדן איד מיט א גרויסע שמייכל. די מתפללים קענען נישט פארגעסן ווי ער פלעגט זיך אליין אינטערעסירן וואס ער און די משפחה טוען, און כמים פנים אל פנים איז ר' ראובן געווען <<<<<<

זייט מתפללי!

פאר ר' יצחק בן פייגלא פאר א גאנצע און שנעלע רפואה בקרוב

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר!

רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908

און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אהיים

שוין סיי ווי דערנאך

פארוואס זאל איך זיך פלאגן? זאל איך נאך פרובירן? איך בין שוין סיי ווי דערנאך. פאקטיש איז דא אויך פאר דיר א וועג!

קול ברסלב

212-444-9191

1, 2, 1, 8, 1, 26

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה יצחק פאפנהיים הי"ו גבאי ביהמ"ד היכל הקודש ירושלים צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה שלום ניימאן הי"ו צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה יושע ראבינאוויטש הי"ו צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות מן תפלה; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
צו באקומען דעם גיליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com

קוואל מן חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות מן תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידיזשינג **347-630-2876**

> BreslevCenter.com